

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516010149
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8516010149.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2020 v trestnej veci obžalovaného D. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 06.09.2019, sp. zn. 1T/52/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému D. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale
bytom H., S. XXXX/X,

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j/, I/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona, peňažný trest 1.000,- (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 06.09.2019, sp. zn. 1T/52/2016, bol obžalovaný D. G. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 30.05.2015 v čase okolo 16:15 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 530, EČ I. po ceste č. I/77 smerom z obce Hniezdne do obce J. V. okres N. Y., pričom v kilometri 17.200 na V. S. počas dažďa pri vjazde do ostrej pravotočivej zákruty neprispôsobil rýchlosť vozidla poveternostným podmienkam (hustý dážď, mokrá vozovka), prekročil maximálnu povolenú rýchlosť pre daný úsek, nesprávne reagoval na dopravnú situáciu a použil neprimeranú techniku jazdy, v dôsledku čoho po miernom brzdení vybočil zo svojho jazdného pruhu do protismernej časti vozovky, kde v tom čase vodič Z. E. viedol osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Grand Vitara, EČ N. opačným smerom a tým došlo

k zrážke vozidiel prednými časťami v jazdnom pruhu vodiča Z. E.. Pri tejto dopravnej nehode členovia osádky osobného motorového vozidla Suzuki Grand Vitara utrpeli zranenia, konkrétne vodič Z. E. utrpel pohmoždenie predlaktia, ktoré zranenie si nevyžiadalo liečenie a práceneschopnosť, spolujazdec X. V. utrpel odreninu kolena a odreninu sánky bez liečenia a práceneschopnosti. Spolujazdkyňa S. O. sediaci na zadnom sedadle uprostred podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva utrpela zlomeninu tela ľavej ramennej kosti s posunom úlomkov, pomliaždenie oboch predkolení a pomliaždenia nosa s predpokladanou dobou liečenia pri nekomplikovanom priebehu hojenia v dĺžke 12-16 týždňov, ale na následky týchto zranení sa táto poškodená liečila i v čase podania obžaloby. Obžalovaný rýchlo jazdou a nesprávnou technikou jazdy porušil ustanovenie § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

Za uvedený skutok bol obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri zistení pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a nezistení príťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody na 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodenú S. H., rod. O., nar. XX.XX.XXXX v N. Y., bytom S., K., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.09.2019 odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.10.2019 a doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.01.2020. Namietal, že odvolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, okrem výroku o vine, ale aj proti trestnému konaniu, ktoré vydaniu predchádzalo. Má za to, že napadnutým rozsudkom boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia zákona č. 300/2005 Zb. Trestného zákona. Napadnutý rozsudok je v časti výrokov napadnutých odvolaním jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny, jeho skutkové a právne závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súčasne boli napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, porušené ľudské práva a základné slobody obžalovaného. Skutkové a právne závery napadnutého rozsudku okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to, čo sa týka výroku o treste. Výrok o treste napadnutého rozsudku okresného súdu tiež nemá oporu v jeho odôvodnení. Okresný súd sa zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, jeho skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a tým pádom aj chybné. Uložený trest považuje za neprimerane prísny a to z dôvodov, že pre tie isté právne a skutkové skutočnosti, ktoré boli vyjadrené v napadnutom rozsudku, bolo dňa 17.10.2016 uznesením samosudcu nariadené konanie o zmieri, pričom v trestnom konaní bolo konštatované, že za daného skutkového stavu možno účel trestu dosiahnuť aj konaním o zmieri a následným zastavením trestného stíhania. Vo všetkých podmienkach a predpokladoch, ktoré sa do vyhlásenia napadnutého rozsudku nijako výrazne nezmenili, mal samosudca za to, že skutok, ktorého sa mal dopustiť, je možné prejednať a ukončiť formou zmiaru. Naproti tomu, bez zmeny skutkových okolností v napadnutom rozsudku, bol uložený trest odňatia slobody na 14 mesiacov, ktorý mu bol podmienične odložený na 24 mesiacov a uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 mesiacov. V jeho osobnej, rodinnej a akejkoľvek inej charakteristike a ani v okolnostiach spáchaného skutku, ktoré samosudca okresného súdu v uznesení o nariadení zmiaru už raz hodnotil, sa pritom nič výrazne nezmenilo. Ak mu teda súd následne ukladal za skutok, ktorého vinu plne obžalovaný priznal a oľutoval, trest, nie je zjavné, prečo v zmysle zásady ukladania trestov a v rozpore s účelom trestu ukladal rovno trest odňatia slobody a nie napr. peňažný trest. Podmienky a predpoklady peňažného trestu pritom boli splnené. Z uvedeného pohľadu sa potom javí rozhodnutie samosudcu okresného súdu ako prekvapivé. Nespáchal trestnú činnosť, pričom ojedinelý trestný čin z minulosti spáchal z mladíckej nerozvážnosti. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, je otcom maloletého syna, ktorého vychováva a stará sa o neho sám, pričom zabezpečuje jeho každodenný odvoz zo školy do školy, ako aj na tréningy a všetky aktivity. Zo zdravotných dôvodov bývajú so synom v Maďarsku, kde je pre syna lepšie prostredie. Je niekoľko rokov sponzorom a darcom Základnej školy

G. XX, H.. Považuje tresty uložené mu napadnutým rozsudkom za neprimerane prísne, a preto žiada, aby bol trest odňatia slobody u jeho osoby zrušený a bol mu uložený peňažný trest v akejkoľvek výške, ktorý je ochotný nahradiť a tiež, aby súd v zmysle skutkových zistení zvažil, či uloženie trestu zákazu činnosti v trvaní 24 mesiacov je spravodlivé s prihliadnutím na dobu spáchania skutku, ktorý sa mal stať dňa 30.05.2015, teda takmer pred 5 rokmi. Po právnej stránke tiež namieťa, že hoci vo veci existuje právoplatné uznesenie o nariadení konania o zmierni, toto nebolo právoplatným spôsobom zrušené.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob a miesto spáchania skutku a jeho následky, na osobu obžalovaného, je zrejme, že v istom smere stále pretrvávajú na strane obžalovaného sklony k porušovaniu právnych predpisov a to v súvislosti s vedením motorového vozidla, kde pri takejto činnosti došlo i k spáchaniu prejednaného skutku. Z lustrácie obžalovaného má pritom súd za dôvodné, že uložením peňažného trestu by nemusel byť dostatočne dosiahnutý náležitý výchovný účinok v smere prevencie pred ďalším páchaním hoci len nedbanlivostnej trestnej činnosti. Z vykonaných lustrácií vyplýva, že priestupkov na úseku cestnej premávky sa obžalovaný dopúšťal opakovane a často a to aj napriek vyšším peňažným sankciám za jednotlivé priestupky mu uloženým. Uloženie trestu domáceho väzenia s ohľadom na výlučnú starostlivosť obžalovaného o syna a pracovné aktivity obžalovaného mimo bydliska nepovažoval súd za dôvodné. K prípadnému uloženiu trestu povinnej práce nebolo v konaní zistené a ani navrhnuté dokazovanie splnenia podmienok na jeho uloženie. Z uvedených dôvodov preto obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, pričom výkon tohto trestu nepovažoval za nevyhnutný ihneď nariadiť, preto ho podmiennečne odložil, určil mu skúšobnú dobu na 24 mesiacov, v ktorej bude správanie obžalovaného sledované. Uvedené je potrebné, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho benevolentný prístup k dodržiavaniu právnych predpisov a opakované dopúšťanie sa priestupkov na úseku cestnej premávky. Zároveň, s ohľadom na všetky skutočnosti, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s výkonom činnosti vedenia motorového vozidla, na dosiahnutie účelu trestu v smere výchovného účinku a individuálnej, ako aj generálnej prevencie, bolo potrebné obžalovanému uložiť nielen trest odňatia slobody, ale aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. S prihliadnutím na okolnosti spáchania činu, miesto spáchania a jeho následky a s prihliadnutím na povahu a zavinenie obžalovaného, možnosť jeho nápravy a celkovú dĺžku trestného stíhania, uložil mu trest zákazu činnosti v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby na 24 mesiacov.

Úvodom krajský súd k tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2016 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný ku skutku priznal, sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným síce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, okrem výroku o vine, krajský súd, viazaný prijatým vyhlásením o vine, ktoré je v zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku neodvolateľné a v takom rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len výrok o treste predmetného rozsudku.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, týmto svojím konaním naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu. Prvostupňový súd

sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, preto pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona. Z uvedených dôvodov obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 mesiacov.

K uvedenému odvolací súd, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj predloženého spisu udáva, že za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov.

Podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160,- eur do 331.930,- eur, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Na základe uvedeného, vzhľadom na rodinné, osobné, zárobkové a majetkové pomery obžalovaného, s poukazom na skutočnosť, že k spáchaniu trestného činu došlo pred viac ako štyri a pol rokmi, obžalovaný sa k skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval, v súlade so zásadou individualizácie trestu, dospel krajský súd k záveru, že na nápravu obžalovaného a dosiahnutie generálnej a individuálnej prevencie trestu, bude postačovať uloženie peňažného trestu vo výmere 1.000,- eur. Pre prípad, že by tento peňažný trest mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov. Pri ukladaní uvedeného trestu odvolací súd zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, ktorú súd prvého stupňa obžalovanému opomenul priznať. Zároveň však odvolací súd považoval za potrebné obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 24 mesiacov tak, ako mu to už uložil súd prvého stupňa, vzhľadom na opakované a početné priestupky na úseku cestnej premávky spáchané obžalovaným. Odvolací súd pri stanovení výmery trestu zákazu činnosti vzal do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil dňa 13.05.2015, teda v čase ukladania trestu došlo k značnému časovému odstupe od skutku.

Uvedený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám na ukládanie trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, t. j. s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, ale aj na značný časový odstup od spáchania skutku po vydanie rozsudku v predmetnej trestnej veci.

To boli posledné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.